

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **T. K.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2022, č. j. 067704/2022/KUSK/HRO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kolín (dále jen „městský úřad“) ze dne 6. 5. 2022, č. j. MUKOLIN/OD 41700/22-ham (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož skutkovou podstatu naplnil tím, že dne 18. 12. 2021 v 15:06 hodin na dálnici D11, v 55. km ve směru jízdy na Prahu řídil motorové vozidlo tovární značky X registrační značky X a překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici 130 km/h, když v uvedeném místě jel (při zvážení možné odchylky měřicího zařízení +/- 3 %) rychlostí 214 km/h, čímž porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Za spáchaný přestupek byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 5 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců.

Dále mu byla podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce namítal, že žalovaný nezjistil správně skutkový stav a že jeho závěry neměly oporu v provedeném dokazování. Žalovaný nevypořádal řadu odvolacích námitek a ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím nezjistil skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, přičemž jako důkazy stran totožnosti řidiče vzal pouze vzájemně rozporné úřední záznamy a oznámení přestupku. Žalobce odkázal na ilustrační snímky návodu k obsluze, ze kterých je zřejmé, že radar rychlost změřil a pořídil fotografie vozidel, ačkoliv sám výrobce u předmětných snímků uvádí, že došlo k nesprávnému měření. Žalobce svou argumentaci dále opíral o stanovisko znalce Ing. Daniela Pýchy, přičemž navrhoval, aby tento znalec zpracoval znalecký posudek nebo aby ho soud vyslechl. Znalec ve svém vyjádření (nakopírovaném do textu žaloby) uvedl, že hlava rychloměru je natočena obráceně, na snímku je měřené vozidlo zachyceno při brždění, absentují informace o stavu pneu na měřicím vozidle.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pouhý odkaz na podání učiněná ve správním řízení nejsou přezkoumatelnými žalobními body. Žalobce sice namítal nevypořádání řady odvolacích námitek, avšak v žalobě nijak nespecifikoval, které odvolací námítky nebyly vypořádány. Podle žalovaného žalobce zpochybňuje skutková zjištění pouze v obecné rovině. Žádný konkrétní důkaz, který by mohl věrohodnost důkazů, na jejichž základě byl žalobce usvědčen z přestupku, zpochybnit, nepředložil. Dále žalovaný odkázal na ustálenou judikaturu, dle které je mj. oznámení o přestupku dostatečným důkazním prostředkem k usvědčení osoby ze spáchání přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti. Žalovaný má za to, že žalobcem odkazované vyhodnocení ze záznamu ze zařízení dostupné na internetu není znaleckým posudkem a nelze ho použít v dokazování. Žalovaný zdůraznil, že vozidlo žalobce je zachyceno přesně uvnitř v měřicím rámečku, v souladu s návodem k obsluze i uživatelskou příručkou. Obecná tvrzení žalobce tak nemohou vyvolat důvodnou pochybnost o správnosti měření. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaný s ohledem na to, že žalobce zpochybňoval věrohodnost zasahujících policistů, navrhoval provést výslech členů zasahující hlídky.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil pro potřeby rozhodnutí následující informace.
5. Správní orgán I. stupně obdržel oznámení přestupku ze dne 28. 12. 2021, č. j. KRPS-318927-8/PŘ-2021-010043-HAM, ve kterém byl popsán den a místo spáchání přestupku. Přílohou oznámení je mj.: úřední záznam ze dne 19. 12. 2021, č. j. KRPS-318927-3/PŘ-2021-010043-HAM, ve kterém se podává, že se žalobce k přestupku na místě nijak nevyjádřil a oznámení přestupku nepodepsal; dále oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 18. 12. 2021, č. j. KRPS-318927-1/PŘ-2021-010043-HAM, evidenční karta řidiče (žalobce), ověřovací list č. 193/21 ze dne 25. 10. 2021 rychloměru Ramer10 C s platností do 24. 10. 2022; čtyři fotografie zachycující žalobce a vozidlo registrační značky X, osvědčení ze dne 1. 5. 2020, č. 3131-12/18, pro L. H., OEČ 334255, na základě kterého je oprávněn používat měřicí zařízení Ramer 10 a Polcam PC 2006 ve všech modifikacích

uvedených ve schválení s neomezenou platností a záznam o přestupku z měřiče rychlosti RAMER 10C (dále „záznam měření“), ve kterém je na snímku zachyceno vozidlo X.

6. Příkazem ze dne 31. 12. 2021, č. j. MUKOLIN/OD 124330/21-ham, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, který je formulován shodně, jak je uvedeno v odstavci 1 tohoto rozsudku. Proti příkazu podal žalobce prostřednictvím zmocněnce dne 17. 1. 2022 odpor, ve kterém nesouhlasil s tím, že by jel rychlostí 214 km/h a žádal o poskytnutí videozáznamu pořízeného policií.
7. Městský úřad vyzval žádostí ze dne 24. 1. 2022 policii k předložení videozáznamu ze silniční kontroly – měření rychlosti žalobce (vedeno u policie pod č. j. KRPS-318927-8/PŘ-2021-010043-HAM). Policie přípisem ze dne 3. 2. 2022 sdělila městskému úřadu, že záznam nelze poskytnout, neboť byl s ohledem na časový odstup přehrán novými záznamy.
8. Dne 28. 2. 2022 byl městskému úřadu doručen návrh žalobce na zastavení přestupkového řízení, ve kterém namítal, že jsou na snímku – záznamu přestupku svodidla, která odráží paprsky, a to mohlo mít dopad na provedené měření, dále vyjádřil pochybnosti o způsobu měření, neboť vozidlo podle žalobce vyjíždí mimo měřicí rastr paprsků a registrační značka není čitelná, na snímku chybí náměrný bod a měření bylo provedeno zleva, ale dle snímku bylo provedeno zprava. K návrhu přiložil blíže neidentifikovanou část dokumentu nazvanou *Vyhodnocení záznamu o přestupku ze zařízení RAMER7CCD, RAMER7M*, RAMER 10, AD9* s datem revize k 28. 7. 2014.
9. Dne 3. 3. 2022 se konalo ústní jednání, kterého se žalobce neúčastnil, účastnil se ho jeho zástupce, který k věci uvedl, že bez videozáznamu nelze dovodit, že závěry uvedené v jednotlivých snímcích, které jsou ve spise, jsou správné. Navrhoval doplnit řízení o vyjádření znalce, který by se vyjádřil k námitkám žalobce.
10. Dne 6. 5. 2022 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku tak, jak je popsán v odst. 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění městský úřad uvedl, že shromáždil dostatek důkazů potřebných pro prokázání skutkového stavu a s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 18. 9. 2018, č. j. 7 As 293/2018-19, konstatoval, že videozáznam z průběhu měření není k prokázání naplnění skutkové podstaty podstatný. Pro nadbytečnost neprováděl ani důkaz přibráním znalce, k tomu odkázal městský úřad na závěry rozsudku NSS ze dne 25. 3. 2015, č. j. 8 As 152/2014-30. Dále městský úřad uvedl, že měřič při nesprávném způsobu jízdy měřicího vozidla může měření vyhodnotit jako nesprávné a neuloží záznam o přestupku, k tomu citoval závěry NSS z rozsudku ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42. Ohledně námítky reflexe městský úřad uvedl, že by byla změřena rychlost protijedoucího vozidla, která by byla přiřazena ke konkrétní stabilní potencionální reflexní ploše (svodidla), avšak na snímku se žádné protijedoucí vozidlo nenachází. K reflexi tak nemohlo dojít. Měřené vozidlo nevyjíždí mimo rastr paprsků, při měření z pravé strany vozovky by měla být plocha měřeného vozidla na pravé straně snímku, což platí pro měření na příjezdu i na odjezdu. Dále městský úřad uvedl, že poloha vozidla (konec vozidla by měl být v prostoru vymezeném šipkami) odpovídá dodržení přiřazení správného svazku. Městský úřad také upozornil na to, že náměrný bod se používá jen u laserových rychloměrů. Dále uvedl, že snímek z radaru je ve speciálním formátu a není možné ho v jiných programech upravit tak, aby byly změněny údaje z radaru. Žalobce podle městského úřadu tvrdí, že měření bylo nesprávné s ohledem na způsob měření zprava a nezobrazení záměrného kříže, nepodložil žádnými důkazy, k tomu odkázal na rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35. K námitce žalobce ohledně

nesprávného použití radaru městský úřad citoval závěry NSS z rozsudku ze dne 22. 6. 2016, č. j. 6 As 229/2015-43, podle kterého platí, pokud byla rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána, metoda měření musela být v souladu s manuálem k obsluze. Měřicí přístroj funguje automaticky, při jakémkoli chybném měření.

11. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítal, že se prvostupňový orgán dostatečně nevypořádal s jeho námitkami a že tyto námitky vyhodnotil, aniž by navrhl odborné nebo znalecké dokazování. Dále žalobce namítal absenci videozáznamu z předmětného měření. Má za to, že bez videozáznamu a jeho kontroly nelze dovodit, že závěry uvedené na jednotlivých snímcích, které jsou založeny ve spise, jsou správné. Dále odkázal na své podání ze dne 17. 1. 2022 a přílohu (metodický pokyn k vyhodnocení záznamu o přestupku z pohyblivého zařízení). Podle žalobce provedl městský úřad pouze laické vyhodnocení námitek, avšak bez odborných znalostí považuje žalobce správné hodnocení za nedostatečné a nesprávné. Podle žalobce nelze závěry městského úřadu přezkoumat a nelze ani dospět k závěru, zda naměřená rychlost odpovídá skutečnosti a zda skutečně byla naměřena. Žalobce odvolání doplnil podáním ze dne 10. 6. 2022, ve kterém uvedl, že hodnocení rozhodnutí NSS nelze na jeho případ aplikovat bez dalšího, ve všech případech neplatí, že měřič při nesprávném způsobu užití měřicího zařízení může vyhodnotit měření jako nesprávné a neuloží záznam o přestupku. Variantních možností v případě měření rychlosti nestacionárním radarem je více a chyba není signalizována v každém případě, kdy není dodržen návod k obsluze. Správnost měření nelze dovozovat pouze z rozhodnutí NSS. Podle žalobce bylo v jeho případně nepochybné, že nebyl návod k obsluze dodržen. Je podle něj nesporné, že v důsledku nedodržení provozních podmínek mohlo dojít ke zkreslení závěru o rychlosti vozila. Žalobce uvedl, že konzultoval podmínky měření se znalcem z oboru silniční dopravy motorových vozidel, který mu sdělil, že obsluha měření nedodržela podmínky uvedené v návodu k obsluze, neeliminovala chyby při měření (stav pneumatik, reflexe od svodidel) a postupovala v rozporu s tímto návodem. Jednání bylo zaznamenáno v době, kdy měřené vozidlo bylo zjevně bržděno, při absenci videozáznamu by tak mělo být přestupkové řízení ukončeno bez uložení sankce žalobci. Nelze ani s absolutní jistotou vyloučit reflexi. Měření bylo provedeno v rozporu s návodem. Při měření rychlosti v režimu Měření radarem musí být ve snímku uvedena správná pozice polohy natočení kamery, jinak nelze snímek použít k dokumentaci přestupku, hlava přitom byla natočena obráceně. Žalobce obecně uvedl nejčastější chyby, kterých se obsluha dopouští při měření rychlosti vozidel a následně upřesnil, že měřicí vozidlo mělo chybně nastavenou měřicí hlavu, měřené vozidlo bylo zdokumentováno v době, kdy brzdilo, součástí spisu není záznam o provedeném provozním měření tlaku jednotlivých pneumatik měřicího vozidla, ani není zřejmé, v jakém stavu a stupni ojetí pneumatiky byly. Podle žalobce by tak mělo být řízení zastaveno.
12. O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V odůvodnění uvedl, že měření bylo provedeno certifikovaným radarovým rychloměrem a bylo nastaveno oprávněnou a proškolenou osobou, a to v souladu s návodem. Žalovaný se ztotožnil s městským úřadem v závěru, že dokladem o správnosti měření je výstup z rychloměru. Pokud by nebyl rychloměr nastaven správně a v souladu s návodem nebo by došlo k technické závadě, rychloměr by měření nevyhodnotil ve formě fotografie. Přístroj pracuje zcela automaticky a při výskytu chyby dojde k automatické anulaci výsledku měření nebo přímo k vypnutí přístroje. Protože k žádné chybě nedošlo, je výstupem měření uvedený záznam – fotografie přestupku. Žalovaný vyjádřil, že nemá pochybnosti o zákonnosti provedeného měření a návrhy na doplnění dokazování považuje za nadbytečné. Dále

odkázal na rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35, ze kterého vyplývá, že je primárně důkazní břemeno na správním orgánu, pokud je však tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

13. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
14. Soud projednal věc během jednání konaném dne 26. 9. 2024. Žalobce v úvodu konstatoval, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, připustil, že jel rychleji, než je dovolená rychlost, avšak má za to, že jel řádově 160 km/h. V daném úseku viděl ve vzdálenosti přibližně 200 m Octavii, měla zatmavená skla, tak mu došlo, že se jedná o policejní vozidlo a začal brzdit, s tím, že si je jistý, že na úrovni policejního vozidla jel již předepsaných 130 km/h. Když ho hlídka zastavila, tak nevěděl, kolik jel, sdělená naměřená rychlost ho překvapila. Až doma, když se díval do záznamu z GPS zjistil, že jel řádově 160 km/h a po tom brždění měl už rychlost limitní, proto to dal do správního řízení. Rozhodně nejel tolik, kolik změřila policie. Věc předal advokátovi, který si vyžádal vyjádření znalce, který poukázal na vady měření. I znalec žalobce přesvědčil o tom, že měření proběhlo zmatečně. Žalobce by byl rád za opravdu odpovědné posouzení věci. Poukázal na to, že oslovený znalec spolupracuje s policií. Žalobce označil argumentaci ohledně nevyhovujících pneumatik označil za nesmyslnou, trval na třech vytknutých vadách měření. Znalec žalobci sdělil, že úřady tyto přestupky posuzují *šmahem*, spoléhají na to, že se pak lidé nesoudí. Žalobce uvedl, že je schopen své tvrzení prokázat. Soud v této části jednání žalobce znovu poučil o tom, že je oprávněn během jednání navrhopvat nové důkazy, koncentrace se vztahuje k novým žalobním bodům. Žalobce připustil, že jel rychleji, ale trest měl být jiný.
15. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na písemná vyhotovení podání, která byla dříve doručena soudu a dále upozornila na evidenci přestupků v kartě řidiče žalobce, zejména zdůraznila přestupek ze dne 8. 10. 2016, kdy jel v obci rychlostí 82 km/h. Žalobce svým jednáním porušuje veřejný zájem na ochraně ostatních účastníků silničního provozu. Dále upozornila na to, že je žaloba velmi obecná, v podstatě nepřezkoumatelná. Byly naplněny formální i materiální znaky přestupku. Důkazní návrh žalobce na provedení znaleckého posudku vnímá žalovaný pouze jako zdržovací procesní taktiku, žalobce mohl takový důkaz předložit už v minulosti.
16. Soud při jednání provedl důkaz vyjádřením jednatele a generálního ředitele společnosti RAMET s.r.o. Ing. R. V. (dále jen „ředitel Ramet“) ze dne 12. 6. 2024, ve kterém k písemnému dotazu soudu, zda je z přiloženého záznamu měření možné určit, jestli byla poloha měřiče nastavena správně (zda údaj ve snímku „Right“ odpovídá záznamu na snímku a návodu k obsluze) uvedl, že poloha měřiče byla nastavena správně v souladu s návodem k obsluze. K dotazu soudu, zda je v souladu s návodem k obsluze možné měřit vozidlo v okamžiku, kdy brzdí a zda může tato skutečnost ovlivnit výsledek měření o více než přípustnou odchylku měření $\pm 3 \%$, odpověděl, že pokud dojde v průběhu měření ke změně rychlosti větší než je povolená tolerance, rychloměr měření neprovede. K písemnému dotazu

soudu, zda lze na základě přiloženého záznamu měření vyloučit, že nedošlo k reflexi, a pokud ne, jestli mohla tato okolnost ovlivnit výsledek měření o více než přípustnou odchylku měření $\pm 3\%$ odpověděl, že poloha vozidla je na snímku ve správné poloze, reflexi lze proto v souladu s návodem k obsluze vyloučit.

17. Dále soud provedl důkaz vyjádřením ředitele Ramet ze dne 11. 7. 2024, ve kterém se vyjadřoval k písemným dotazům soudu, zda platí, že rychloměr typu RAMER 10 C (výrobní číslo měřidla 18/0502, výrobní číslo senzoru 18/1227, rok výroby 2018) neprovede měření, resp. neuloží záznam přestupku, v případě, že měření proběhlo v rozporu s návodem, a zda je možné, aby rychloměr zaznamenal měření (uložil záznam přestupku), při kterém nebyl dodržen návod k obsluze, tak, že „[s]ilniční rychloměr RAMET10 je konstruován tak, aby zaznamenal výsledek měření, pokud je dodržen Návod k obsluze. Zařízení je plně automatické a při dodržení Návodu k obsluze je schopno pracovat autonomně. Silniční rychloměr však může uložit snímek (provede měření) i z měření, které neproběhlo v souladu s Návodem k obsluze. Může totiž nastat situace, kdy je měření během jízdy ovlivněno např. reflexí, nebo výskytem více vozidel v jednom směru měření (viz upozornění na str. 22 Návodu k obsluze). Dále pokud by měřicí (policejní) vozidlo měnilo prudce směr jízdy, může dojít ke dvěma situacím. V prvním případě bude měření automaticky anulováno (viz kapitola 4.1 Návodu k obsluze). V druhém případě může dojít k uložení snímku, avšak měřené vozidlo nebude na snímku ve správné poloze (v radarovém svazku) a takový snímek nelze použít k dokumentaci přestupku. Verifikace správného provedení přestupku je dále prováděna proškolenou obsluhou v programu ARCHIV před vygenerováním Záznamu o přestupku. Tyto nesprávné snímky z měření jsou identifikovatelné a v Návodu k obsluze jsou uvedeny příklady obrazového výstupu silničního rychloměru v těchto případech – viz obr. 5 a 8 (reflexe). Rozsah automatické/podmínek vyhodnocení správnosti měření silničního rychloměru je uvedeno v kapitole 4. 1. Návodu k obsluze.“
18. Soud dále provedl důkaz **návodem k obsluze** Ramer10 č. dokumentu: R311 063 XCZ vydaným dne 1. 8. 2017.
19. Konkrétně soud sdělil vybrané pasáže kapitoly 3. *Výběr stanoviště pro měření rychlosti*, ve které je uvedeno mj. to, že lze měření provádět z levého nebo pravého okraje vozovky, lze měřit příjezdějící i odjíždějící vozidla, případně vozidla v obou směrech současně. V obecných pravidlech pro výběr stanoviště měření radarem je uvedeno, že v anténním svazku (mezi anténou a měřeným vozidlem) se nesmí nacházet žádné překážky, které by mohly zasahovat do anténní charakteristiky radarové hlavy a zapříčinit tak rušivé reflexe vysílaného signálu. K těm patří zvláště stromy, vysoká křoviska nebo tráva (zvláště mokrá), stožáry pouličního osvětlení, dopravní značky, informační tabule apod. Rušivá reflexe se projevuje vícenásobným měřením jednoho a téhož vozidla (na snímcích je pouze část změřeného vozidla nebo je snímek bez vozidla), případně radar vynechá měření, přestože je nastavena správná citlivost měřicí jednotky. V této části návodu je pak odkázáno na bližší popis rušivých reflexí v kapitole 3.2.
20. V kapitole 3.2 *Místa ustavení měřiče s rizikem lomu paprsku* jsou popsány tři varianty reflexe, jednoduchá, dvojité a trojitá. Jednoduchá reflexe vzniká na plochách, které se vyskytují rovnoběžně s jízdní dráhou (např. svodidla, parkující automobily apod.) a na snímku se projeví tak, že je stabilní potenciální reflexní plocha (např. dopravní značka) zobrazena na důkazovém snímku a je k ní přiřazena rychlost (rychlost vozidla jedoucího v protilehlém jízdním pruhu). Návod výslovně uvádí, že je jednoduchá reflexe snadno odhalitelná a následují snímky zobrazující situaci, kdy došlo k jednoduché reflexi (není na nich viditelné

žádné vozidlo). Dvojitá reflexe nastává v situaci, kdy se radarový signál odráží od velkoplošné reflexní plochy měřeného vozidla na velkoplošnou čelní plochu vozidla přijíždějícího v protisměru a od této plochy je dále odražen k měřicímu přístroji. V takovém případě se počítá rychlost obou vozidel a prokazatelně jsou tyto reflexní jevy patrné na nerealisticky vysoké naměřené rychlosti, vznik této reflexe je málo pravděpodobný. Trojitá reflexe spočívá v odrazu kolmých za sebou stojících odrazových ploch (tzv. koutových odražečů); může se vyskytovat na ocelových konstrukcích jako např. mosty, kovová lešení apod. Typickým projevem je naměření dvojnásobné rychlosti oproti skutečné rychlosti. Vznik této reflexe je velmi málo pravděpodobný (pro nutnost splnění řady podmínek), navíc ji lze úplně anulovat výběrem místa měření.

21. Dále soud sdělil podstatné části kapitoly 4.1 *Funkce měřiče rychlosti při měření s radarem*, ve které je uvedeno, jaké funkce měřicí jednotka plní: vyhodnocuje, zda přijímaný signál pochází od vozidla, které projíždí oblastí měření (vyzařovacím svazkem radarové hlavy); určuje směr jízdy měřeného vozidla; vybírá úsek měřeného signálu, který je nejvhodnější pro dosažení potřebné přesnosti měření rychlosti; vypočítává hodnotu rychlosti jízdy měřeného vozidla; provádí kontrolu věrohodnosti změřené rychlosti; stanoví okamžik pro expozici digitální kamery tak, aby na snímku byla vždy zobrazena přední nebo zadní část vozidla bez ohledu na jeho délku. Dále je popsáno, že podle rozsahu funkcí měřicí jednotky lze její činnost během měření rozdělit do čtyř fází:

„1. Během fáze **start měření** počítač měřicí jednotky vyhodnotí, že do anténního svazku radarové hlavy vjelo vozidlo, zahájí měření a vyhodnotí rychlost a směr jízdy. V dalších fázích měření je pak blokováno měření signálu od vozidel jedoucích opačným směrem.

2. Po přechodu do fáze **měření rychlosti** vyhledá měřicí jednotka v posloupnosti změřených hodnot takový úsek, kdy jsou vytvořeny podmínky pro maximální přesnost. Po získání dostatečného počtu takových měření je vypočtena průměrná hodnota kmitočtu signálu v tomto úseku a z ní rychlost jízdy vozidla.

3. Následuje **ověření výsledku** měření. Měřicí jednotka v této fázi kontroluje další průběh signálu po změřené rychlosti. Pokud se hodnota kmitočtu během průjezdu měřeného vozidla úsekem stanovené délky neliší od průměrné hodnoty o více než stanovenou chybu měření, je měření považováno za správné. V opačném případě je měření anulováno.

4. Po úspěšném ověření následuje hledání konce vozidla a **ukončení měření**.“

V této části je též uvedeno, že měřicí jednotka stanoví vhodný okamžik pro expozici digitální kamery tak, aby na získaném snímku bylo zobrazeno měřené vozidlo na příjezdu nebo na odjezdu podle volby měření, přičemž pro odjíždějící vozidla platí, že jsou snímána až po ukončení celého cyklu měření a po zjištění konce vozidla. Pokud nedojde k ověření výsledků měření, je měření ukončeno ještě před aktivací kamery. V této části návodu je zdůrazněno upozornění, že v případě výskytu více vozidel (nebo jejich částí) v jednom směru v oblasti radarového svazku na snímku se takto pořízený snímek musí posoudit za pomoci pozice svazku ve snímku. Správná pozice svazku je kontrolována zobrazením pozice měření Left/Right (měření z levé nebo pravé strany vozovky). Při nesouladu nastavené pozice měření s pozicí rychloměru proto nelze tento snímek použít k dokumentaci přestupku.

22. Znázornění způsobu měření zleva a zprava je uvedeno na str. 62 návodu.
23. V kapitole 5.8.2.2 *Zásady pro měření za jízdy RAMER10 C* je uvedeno, že se měření za jízdy neliší od měření z místa. Měřič provádí korekci podle vlastní rychlosti automaticky a vždy

zobrazí jen skutečnou rychlost měřeného vozidla. Při měření za jízdy je důležité dodržovat konstantní rychlost měřicího vozidla a neměnit prudce směr jízdy. Měřič při nesprávném způsobu jízdy měřicího vozidla může měření vyhodnotit jako nesprávné a neuloží záznam o přestupku.

24. Žalobce k důkazu vyjádření ředitele Ramet uvedl, že nemusí být takové vyjádření nestranné. Výrobce má zájem na tom, aby bylo všechno v pořádku, policie je zákazník. Je zájem na tom potvrzovat funkčnost rychloměru. Pokud by soud neakceptoval výhrady žalobce (namítané otočení hlavy rychloměru aj.), tak žalobce opakovaně navrhoval důkaz znaleckým posudkem.
25. Pověřená pracovnice žalovaného uvedla, že z obsahu návodu vyplývá, že nedošlo v průběhu měření k reflexím. Na to reagoval žalobce, že osobně ví, že to bylo jinak.
26. V této části jednání soud znovu přdestřel, v čem spatřuje žalobcem v žalobě vymezený předmět sporu (zda může rychloměr zaznamenat měření, ačkoli by nebyl dodržen návod k obsluze) s tím, že jak z vyjádření ředitele Ramet, tak z návodu k obsluze vyplývá, že takové měření může být zaznamenáno.
27. Soud neprováděl dokazování výsledkem zasahující hlídky policistů, jak navrhoval žalovaný, neboť námitky žalobce směřují proti technickým vlastnostem rychloměru (zda automaticky vyhodnotí, že proběhlo měření v souladu s návodem), nikoli proti případným konkrétním pochybením zasahující hlídky při nastavování nebo ovládání rychloměru, skutková zjištění z tohoto důkazu by tak byla v projednávané věci nadbytečná.
28. Soud nezařadil na návrh žalobce zpracovat znalecký posudek, neboť má za to, že skutečnosti, které nimi chtěl žalobce prokazovat (rychloměr zaznamená měření i v případě nesprávného měření, nedodržení návodu k obsluze) vyplývají již z výše provedených důkazů (vyjádření ředitele Ramet a z návodu k obsluze) a nebylo tvrzeno konkrétní porušení návodu k obsluze, jehož vliv na provedené by bylo nutné zjistit znaleckým posudkem.
29. Soud opakovaně vyzval účastníky, zda chtějí navrhnout další důkazy. Žalobce v danou chvíli sdělil, že si ještě vybavuje, že policisté jeli velmi blízko za před nimi jedoucím vozidlem, řádově 10 m, čímž žalobce vyjádřil pochybnost o tom, jestli tato skutečnost nemohla hrát v projednávané věci roli. Soud žalobce znovu poučil o tom, že nemohou být uplatněny nové žalobní body s tím, že tato námitka v žalobě uvedena nebyla (a to ani později ve lhůtě pro doplnění žaloby). Další důkazní návrhy učiněny nebyly.

Posouzení žalobních bodů

30. Žalobce namítá, že správní orgány nesprávně zjistily skutkový stav a není jasné, jak žalovaný dospěl k závěrům, že pokud je rychloměr nastaven v souladu s návodem, nebo by došlo na zařízení k technické závadě, rychloměr by měření nevyhodnotil ve formě fotografie záznamu přestupku s údaji o vozidle a jeho naměřenou rychlostí a že přístroj při měření pracuje zcela automaticky a při výskytu chyby dojde k automatické anulaci výsledku měření, nebo přímo k vypnutí přístroje.
31. Podle § 68 odst. 3 správního řádu, se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladem rozhodnutí.
32. Soud upozorňuje na to, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba v rámci soudního přezkumu nahlížet jako na jeden celek, tedy že se mohou rozhodnutí vzájemně argumentačně doplňovat v obou směrech (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008-73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně. Odvolací správní orgán zároveň může nahradit část odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí vlastní úvahou a korigovat dílčí argumentační nepřesnost v případě, kdy prvoinstanční rozhodnutí potvrzuje (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 9. 2015, č. j. 4 Azs 151/2015-35, nebo rozsudek NSS ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29).
33. Městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí odkazoval na rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, ze kterého citoval závěr, že „pokud není dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřicím zařízením zaznamenaná vůbec není (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27). Současně však Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7 As 293/2018-19 konstatuje, že totéž platí pro radarové měřicí zařízení Ramer 10C: *‘Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný’* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51). Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je *hodnověrný*.“ Žalovaný se s hodnocením městského úřadu ztotožnil, resp. uvedl, že pokud by nebyl rychloměr nastaven hlídkou policie správně a v souladu s návodem, nebo by došlo na zařízení k technické chybě, rychloměr by měření nevyhodnotil ve formě fotografie záznamu přestupku s údaji o vozidle a jeho naměřenou rychlostí. Žalovaný poukázal tedy na to, že přístroj pracuje automaticky a při výskytu chyby dojde k automatické anulaci výsledku měření nebo přímo k vypnutí přístroje.
34. Z prvostupňového i napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgány vyšly ohledně obecných vlastností rychloměru Ramer 10C z judikatury soudů, která se zabývala technickými parametry tohoto rychloměru, konkrétně schopností automatizovaně verifikovat výsledky měření, resp. se zabývala důsledky možných chyb v průběhu měření na podobu výstupů z rychloměru. Není tedy pravda, že by z prvostupňového nebo napadeného rozhodnutí nebylo zřejmé, na základě čeho k výše uvedenému závěru správní

orgány dospěly. Obě rozhodnutí jsou v tomto ohledu přezkoumatelná, neabsentující v nich důvody rozhodnutí.

35. Žalobce pak namítá, že uvedené závěry nemají oporu v provedeném dokazování, ovšem situace je specifická v tom, že správní orgány tyto obecné skutkové závěry o vlastnosti rychloměru učinily nikoli na základě provedených důkazů, ale vycházely z konstantní judikatury, kterou se dokazování neprovádí, ačkoli v projednávané věci nebyla reprodukována pro své právní závěry ale právě ve vztahu k obecným skutkovým závěrům.
36. NSS v rozsudku ze dne 8. 3. 2018, č. j. 4 As 152/2017-30, uvedl, že „z předchozí rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že příslušné zařízení (RAMER 10C) je **takové povahy**, že v případě chyby měření by neprovedlo měření vůbec, resp. by policie nevyhotovila snímek automobilu s vyznačenou rychlostí: „Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51).“ (důraz přidán) Z uvedené citace je patrné, že automatické vyhodnocování správnosti měření je povahou rychloměru, přičemž technické vlastnosti rychloměrů jsou věci zjišťování skutkového stavu nikoli právním hodnocením. Lze považovat za přípustné, aby správní orgány vycházely ze skutečností, které již konstatovaly (resp. prokázaly) soudy a které mají obecnou platnost, neboť jsou specifické nikoli pro jednu konkrétní věc, ale pro daný *druh výrobku*. Takový postup je v souladu se zásadou rychlosti správního řízení, která zavazuje správní orgány vyřizovat věci bez zbytečných průtahů. Správní orgány tak mohou ve výše popsané situaci vycházet z dříve učiněných skutkových zjištění o povaze konkrétního typu rychloměru a nejsou povinny provádět dokazování o obecných vlastnostech takového rychloměru v každém jednotlivém případě zvlášť (nejsou povinny opakovaně zjišťovat, že je skutečně povahou konkrétního typu rychloměru provádět automaticky vyhodnocení procesu správnosti měření; dokazování by bylo třeba provádět v případě, pokud by konkrétní výrobek vykazoval nějaké vady, resp. pokud by účastník předložil taková tvrzení a důkazy, kterými by zpochybnil funkčnost konkrétního výrobku.). Správní orgány nepochybily, když se ohledně obecných technických vlastností rychloměru odkázaly na zjištění soudů.
37. Z podané žaloby je ovšem zřejmé, že žalobce zpochybnil právě i výše citované závěry soudů, ze kterých správní orgány v nyní projednávané věci vycházely. Soud tak musí zodpovědět otázku, jestli může rychloměr zaznamenat měření i tehdy, když není měření provedeno v souladu s návodem k obsluze, nebo když je nepřipustně ovlivněno, a pokud ano, tak se musí vypořádat s tím, jestli taková situace nenastala i v případě žalobce; musí ověřit, jestli je podkladem rozhodnutí záznam měření, u kterého bylo postupováno v souladu s návodem k obsluze.
38. Při posuzování dané věci je třeba rozlišovat co znamená *vyhodnocení procesu měření* (které provádí rychloměr automatizovaně a týká se jen některých veličin, netýká se obecně všech podmínek uvedených v návodu k obsluze) a co znamená *dodržení návodu k obsluze*, resp. jaké důsledky může mít to, když by návod k obsluze dodržen nebyl.
39. Soud připouští, že i na základě dokazování provedeného u soudu je třeba upřesnit, resp. doplnit některé výše citované závěry NSS, které se postupem času, patrně v důsledku opakovaných citací, zjednodušily až do ne zcela přesného závěru: „Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl

anulován, tedy by nedošlo k zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení.“ Srov. např. rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-45, odst. 22, který takto odkazoval na závěry rozsudku NSS ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51. Za *problematické* považuje soud slovní spojení „*pokud by nebyl dodržen návod k obsluze*“. Po prostudování odkazovaného rozsudku je patrné, že závěr soudu byl podložen mj. vyjádřením zpracovaným Autorizovaným metrologickým střediskem, ve kterém bylo přesně uvedeno: „*pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, **konkrétně kapitola 6.3.1.3, která se vztahuje na měření za jízdy, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení.***“ (důraz přidán) Jak je zřejmé, vyjádření se vztahovalo k nedodržení *konkrétní části* návodu k obsluze, nelze proto závěry paušalizovat tak, že v případě nedodržení *jakékoli části* návodu k obsluze *obecně*, by bylo měření anulováno. Ostatně NSS například v rozsudku ze dne 22. 12. 2021, č. j. 3 As 430/2019-41 odst. 18 uvedl, že i z judikatury soudů vyplývá, že ověření správnosti měření probíhá jednak v průběhu samotného měření v radarovém rychloměru, **jednak následně průmětem kontrolní šablony do snímku z měřicího zařízení.** (důraz přidán). Pokud by přitom vlastní vytvoření snímku znamenalo, že měření proběhlo zcela správně (byl dodržen návod), nebylo by již třeba provádět vyhodnocení snímku; z tohoto dvoukrokového ověření správnosti měření je tedy zřejmé, že vytvoření snímku v sobě implikuje správnost měření pouze zčásti, zbývající podmínky musí být vyhodnoceny právě ze snímku (proškolenou obsluhou).

40. Z návodu k obsluze je patrné, že rychloměr je schopen řadu vstupů souvisejících s měřením rychlosti kontrolovat sám z povahy svého technického řešení. Je vybaven řadou kontrolních mechanismů, které v případě jejich aktivace snímek vůbec nezaznamenají nebo ho následně jinak anulují [k tomu srov. zejm. výše rekapitulované části kapitoly 4.1 *Funkce měřice rychlosti při měření s radarem* (měřicí jednotka kontroluje např. průběh signálu po změření rychlosti a porovnává průměrnou rychlost s odchylkou měření)]. Jsou tedy správné závěry, že rychloměr dokáže vyhodnotit proces měření, nikoli ovšem dodržení návodu obecně. Za zmínku stojí i část návodu k obsluze, podle které je možné zkušebním snímkem ověřit i splnění některých podmínek návodu, pokud je není možné ověřit v dané situaci jinak [na str. 14 návodu k obsluze je vysloven požadavek na to, že měření musí probíhat v přímém úseku, ovšem „*v místech, kde není možné z důvodu nedefinovatelného okraje vozovky provést kontrolu přímého úseku vozovky, se provádí kontrola zkušebním snímkem. Pokud je měřené vozidlo ve správné pozici na snímku (podle pozice svazku), je ustanovení v souladu s požadavky.*“]. Obrat *vyhodnocení procesu měření* je tak třeba vztahovat jen k některým podmínkám stanoveným v návodu.
41. Zdejší soud má za to, že jak z judikatury soudů, tak z vyjádření ředitele Ramet a z návodu k obsluze, kterými soud prováděl dokazování, vyplývá, že může při měření dojít k nepřipustnému ovlivnění měření (např. reflexe), přičemž současně rychloměr snímek zaznamená (sice proběhne *vyhodnocení procesu měření*, ovšem jak bylo uvedeno výše, tato verifikace se týká pouze některých parametrů měření). Takový výstup z rychloměru přitom nemůže být způsobilým důkazem o spáchání přestupku, byť proběhlo *vyhodnocení procesu měření* (měření bylo zaznamenáno). Ovšem jak vyplývá z návodu k obsluze, bude tato nezpůsobilost důkazu odhalitelná právě v rámci sekundární kontroly, která spočívá ve vyhodnocení zobrazeného snímku. Každý výstup z rychloměru musí být kontrolován proškolenou osobou, protože ta je seznámena s návodem k obsluze a je seznámena mj. i s tím, jak se na snímcích projevuje *nepřipustné* ovlivnění měření (kontrolováno bude typicky umístění vozidla v kontrolní mřížce – pokud by bylo umístěno mimo kontrolní mřížku,

nebo by vozidlo chybělo na snímku zcela, vypovídalo by to o nepřipustném ovlivnění měření a šlo by o nepřipustný podklad rozhodnutí.).

42. Zdejší soud má tedy za to, že není zcela přesné konstatování, že *pokud měřicí zařízení změřilo rychlost projíždějícího vozidla, muselo být postupováno v souladu s návodem.*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51). Do postupu souladného s návodem patří i vyhodnocení záznamu z rychloměru – a tedy i případné vyřazení snímků, ze kterých je zřejmé, že došlo k nepřipustnému ovlivnění měření, které ovšem není rychloměr schopen svými automatickými mechanismy vyhodnotit. Pokud tedy měřicí zařízení změří rychlost projíždějícího vozidla a vyhotoví snímek, není ještě zaručeno, že bylo postupováno v souladu s návodem, ale vypovídá to o tom, že proběhly správně interní testy a kontrola vstupních údajů, které je rychloměr schopen z podstaty svého technického řešení vyhodnotit sám. Ani v návodu k obsluze se neuvádí, že by byl rychloměr schopen automaticky vyhodnotit i výsledný záznam, tj. provést sekundární kontrolu umístění vozidla na snímku. Byť si lze představit, že s vyvíjejícími se technologiemi toho bude v budoucnu schopen, tak nyní je to stále pouze ve schopnostech proškolené obsluhy. Pouze proškolená obsluha může posoudit, zda ze zobrazení vozidla na snímku (anebo obecně z charakteru snímku) není patrné, že nedošlo k nepřipustnému ovlivnění měření.
43. Zcela nad rámec soud konstatuje, že návod k obsluze neobsahuje pouze direktivní pokyny a zákazy, ale obsahuje i doporučení, která mohou být s ohledem na okolnosti respektována třeba i jen dílčím způsobem (např. na str. 77 je uvedeno, že „[z]ařízení Ramet 10 T není vhodné vystavovat působení deště. Pokud je nutné měření za špatných klimatických podmínek, doporučujeme chránit zařízením vhodným krytem, Např. pláštěnkou.“ Nebo tamtéž „[p]okud před ukončením měření zjistíme kliknutím na ukazatel stavu baterie méně jak 50 % (ukazatel je zobrazován v každém režimu práce), je doporučeno provést před novým zahájením měření nabytí.“ Není přitom zřejmé, jak by mohl rychloměr automaticky zohlednit dodržení návodu i v této doporučující části, proto je třeba výstup z rychloměru spojovat s dodržením jen některých podmínek návodu.
44. Soud zároveň upozorňuje na to, že ani vytvoření snímku a jeho řádné vyhodnocení proškolenou obsluhou nezaručuje, že byl dodržen návod k obsluze. Soudy se již v minulosti zabývaly případem, kdy prokazatelně nebylo postupováno v souladu s návodem, zároveň byl snímek zaznamenán a i zobrazení vozidla ve snímku odpovídalo správnému umístění v kontrolní mřížce. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2017, č. j. 8 As 42/2016-29; v dané věci policisté nepostupovali při ustavení vozidla se zabudovaným rychloměrem v souladu s návodem k obsluze a bylo nezbytné objasnit, zda i přesto mohly být výsledky měření rychlosti správné a zda rychloměrem naměřená hodnota odpovídala rychlosti měřeného vozidla, přičemž NSS považoval za nejvhodnější ověřit správnost měření pomocí znaleckého posudku, resp. obstarat odborné vyjádření výrobce rychloměru ke způsobu jeho fungování. Nepostačovalo tak, že existoval snímek měření a že zobrazení vozidla vylučovalo návodem předvídané negativní ovlivnění měření). Tento případ by tedy zjevně vyvracel závěry NSS citované výše z rozsudku ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, že v případě *nedodržení návodu* k obsluze je *výsledek měření anulován*. Ovšem, jak zdejší soud upozornil, uvedený závěr NSS ve věci projednávané pod sp. zn. 7 As 309/2015 byl formulován na základě předpokladu o dodržení konkrétní části návodu (týkající se podmínek měření za jízdy), nikoli na základě dodržení jakékoli části návodu.
45. Soud má tedy za to, že platí následující: zaznamenal-li rychloměr měření rychlosti, znamená to, že byla dodržena část návodu k obsluze, kterou je prostřednictvím *verifikace procesu*

měření schopen automatizovaně kontrolovat z podstaty svého technického řešení přímo rychloměr. Nepřípustné ovlivnění měření podmínkami předpokládanými v návodu k obsluze je pak zjistitelné ze snímku měření, jehož vyhodnocení provádí proškolená obsluha. Ani provedení *verifikace procesu měření* prostřednictvím záznamu měření ani vyhodnocení tohoto záznamu měření proškolenou obsluhou nevylučuje, že nebyly porušeny některé pokyny návodu k obsluze. Ovšem porušení pokynů návodu k obsluze musí vyplývat z konkrétních důkazů; nelze předjímat *neodbornost* proškolené obsluhy. Až v případě prokázání nedodržení návodu k obsluze by musel být zkoumán vliv na výsledky měření. Pokud nejsou v průběhu správního řízení zjištěny skutečnosti, které by svědčily o tom, že bylo postupováno *v rozporu* s návodem k obsluze, zároveň bylo zaznamenáno měření prostřednictvím snímku, který nevykazuje znaky nepřípustného ovlivnění měření, pak takový záznam měření představuje způsobilý podklad pro rozhodnutí o přestupku.

46. Soud tedy dává žalobci za pravdu v obecné tezi, že rychloměr může zaznamenat měření i tehdy, když nebyl dodržen návod k obsluze, resp. i tehdy když došlo k nepřípustnému ovlivnění měření. Ovšem ani přes tyto závěry není žaloba důvodná, neboť, jak bude vysvětleno níže, v případě žalobce nebylo prokázáno, že by byl podkladem rozhodnutí záznam měření, které by proběhlo v rozporu s návodem nebo které by bylo nepřípustně ovlivněno.
47. Žalobce namítal, že správní orgány nesprávně zjistily skutkový stav věci.
48. Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“) platí, nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
49. Soud konstatuje, že čím obecněji je žalobní bod vymezen, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posoudit ho (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Žalobní bod lze uplatnit i přesným (nezaměnitelným) odkazem na konkrétní argumentaci uplatněnou v řízení před správními orgány, pakliže nevyžaduje další konkretizace, které se s touto odkazovanou argumentací vypořádalo (resp. mělo vypořádat). Za těchto podmínek není nutné zahrnout odkazovanou pasáž do textu žaloby (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 As 43/2005-79). Zároveň judikatura konstantně zdůrazňuje, že žalobní body musí reagovat na napadené rozhodnutí a nelze v nich pouze odkazovat na podané odvolání. (srov. obecně např. rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2019, č. j. 2 As 284/2018-38, bod 19 a judikatura tam citovaná). Soud nemůže za žalobce jeho argumentaci domýšlet či vybírat ze zjištěného skutkového stavu to, co jeho argumentaci podporuje [srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32].
50. Žalobci je třeba klást k tíži obecnost jeho žalobní námitky, žalobce se v podstatě omezil toliko na konstatování, že žalovaný ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím nezjistil skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, přičemž jako důkazy stran totožnosti řidiče vzal pouze vzájemně rozporné úřední záznamy a oznámení přestupku; podle žalobce je tak dána nezákonnost rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo.
51. K textu žaloby soud uvádí, že žalobce ve správním řízení nerozporoval to, že by nebyla postavena najisto totožnost řidiče (a ani v žalobě neuváděl konkrétní argumentaci, že vozidlo v době spáchání přestupku neřídil), ani nenavrhoval žádné důkazy k prokázání zpochybnění totožnosti řidiče. Soud má tak za to, že o totožnosti řidiče není pochybnost a z podkladů

rozhodnutí je zřejmé, že vozidlo řídil žalobce (žalobce navíc i při jednání opakovaně uvedl, že vozidlo řídil on). Soud má za to, že vyslovená neodůvodněná námitka k pochybnosti totožnosti řidiče zůstala v žalobě toliko *omylem*. Žalobce zároveň ani ve správním řízení ani v žalobě nepoukazoval na konkrétní údajné vzájemné rozpory úředního záznamu či oznámení přestupku. Z žaloby, do které nakopíroval i text odvolání, je patrné, a soud se tím tak bude věcně zabývat, že žalobce rozporoval toliko splnění podmínek měření, a tedy způsobilost záznamu o přestupku (snímku z radaru) jako podkladu pro rozhodnutí, a tedy řádné zjištění skutkového stavu.

52. Z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že městský úřad neodkazoval ohledně přípustnosti záznamu měření jako podkladu rozhodnutí pouze na judikaturu soudů, která aprobovala závěry ohledně souladu měření s návodem v případě vyhotovení záznamu měření rychloměrem. Městský úřad se zabýval i tím, že měření proběhlo ověřeným rychloměrem a proškolenou obsluhou, tedy proběhlo způsobilým zařízením a odborně způsobilou osobou, čímž byly založeny předpoklady pro to, aby výstupy takového měření byly způsobilými podklady pro rozhodnutí. Městský úřad se zabýval i vlastním zobrazením vozidla na snímku (zjevně tak prováděl druhý krok ověření správnosti měření, jak jej soud vyložil výše) s tím, že poukázal i na možné projevy reflexe (str. 4 poslední odstavce), avšak vyloučil, že by v průběhu měření rychlosti vozidla žalobce došlo k nepřípustné reflexi. Dále poukázal na to, že vozidlo na snímku nevyjíždí mimo rastr paprsků, což opět svědčí o správném provedení měření rychlosti a že proběhlo měření z pravé strany vozovky (což je v souladu se zobrazením informace RIGHT ve snímku). Městský úřad zdůraznil i čitelnost registrační značky na snímku, jednalo se o registrační značku vozidla rozpoznatelnou měřicím zařízením v průběhu měření a byla uvedena i v doplňkových údajích k měření pod snímkem. Městský úřad poukázal i na to, že byly řádně ve snímku měření uvedeny i dílčí položky (mj. naměřená rychlost, číslo snímku, čas měření, datum, GPS souřadnice místa měření, typ měřidla aj.). A dále uvedl, že zobrazený údaj rychlosti je údaj z měřicí jednotky a nemusí souhlasit s aktuálně zobrazeným snímkem přestupku (snímky jsou zobrazovány z uložených dat v paměti se zpožděním z důvodu vlastního zpracování snímku a času potřebného pro automatické rozpoznání RZ).
53. Z rozhodnutí je tak patrné, že městský úřad nepřejal pouze premisu ohledně dodržení návodu k obsluze při vyhotovení snímku z rychloměru, ale zjevně provedl i druhý krok ověření správnosti měření, tedy vyhodnocení snímku. Vyhodnocení snímku zajišťuje, že nebude podkladem rozhodnutí snímek, který by byl výstupem nepřípustně ovlivněného měření. A byť žalovaný v napadeném rozhodnutí věcně k odůvodnění městského úřadu již nic nedoplnil, tak ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím lze mít za to, že správní orgány vycházely ze správně zjištěného skutkového stavu, nebyly prokázány skutečnosti, které by svědčily o tom, že nebyl dodržen návod k obsluze, a zároveň snímek, tak jak byl zaznamenán, svědčí o tom, že proběhlo správně i vyhodnocení procesu měření, a zároveň nedošlo k nepřípustnému ovlivnění měření (např. namítanou reflexí).
54. Po porovnání záznamu měření s návodem k obsluze přitom ani soud nedospěl k závěru, že by snímek jevil znaky nepřípustného ovlivnění reflexí. Vozidlo je na snímku umístěno správně v kontrolní mřížce, zároveň nebyla zaznamenána nerealistická rychlost vozidla, ze snímku je také zřejmé, že přiřazená rychlost nebyla vztažena ke svodidlům, ale k vozidlu. Snímek nejeví znaky ovlivnění jednoduchou, dvojitou nebo trojitou reflexí. Konkrétní argumentaci, která by svědčila o některém z uvedených typů reflexe žalobce nepředestřel.

55. Žalobce ve správním řízení namítal, že hlava rychloměru byla nastavena obráceně (což městský úřad, jak bylo rekapitulováno výše, v prvostupňovém rozhodnutí vyvrátil), a jak vyplývá ze zobrazeného snímku v porovnání s návodem k obsluze (str. 62), hlava rychloměru byla nastavena vpravo a měření skutečně probíhalo zprava. Soud žádný rozpor také neshledal. Žalobce přitom toliko tvrdil, že hlava rychloměru byla nastavena obráceně, avšak nedoplnil již další argumenty, kterými by toto své tvrzení podpořil, záznam měření neodpovídá tvrzení žalobce, že byla hlava rychloměru nastavena obráceně.
56. Žalobce dále ve správním řízení namítal, že bylo měřené vozidlo zadokumentováno v době, kdy zjevně brzdilo, ovšem městský úřad již v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že zobrazený údaj rychlosti je údaj z měřicí jednotky a nemusí souhlasit s aktuálně zobrazeným snímkem přestupku (snímky jsou zobrazovány z uložených dat v paměti se zpožděním z důvodu vlastního zpracování). Toto odůvodnění považuje soud za správné, neboť jak vyplývá z návodu k obsluze (str. 22), tak k vyhotovení snímku odjíždějícího vozidla dochází až poté, co jsou ověřeny výsledky měření, tj. zjevně až po ukončení přestupkového jednání. To, že na snímku vozidlo žalobce brzdilo tak neznamená, že brzdilo i v průběhu přestupkového jednání. Vozidlo žalobce bylo měřeno jako *odjíždějící* vozidlo, snímek byl tedy vyhotoven až po zpracování dat. Zároveň je z návodu k obsluze (str. 21) zřejmé i to, že rychloměr automaticky vyhodnocuje hodnotu kmitočtu během průjezdu měřeného vozidla a pokud se neliší zjištěná hodnota od průměrné hodnoty o více než stanovenou chybu měření, je měření považováno za správné, v opačném případě je měření anulováno. Pokud by tedy žalobce v průběhu měření výrazně měnil rychlost (o hodnotu větší, než je stanovená odchylka měření), nebylo by měření zaznamenáno, resp. by bylo anulováno. Jedná se o podmínku měření, kterou je dle návodu k obsluze schopen rychloměr vyhodnotit automaticky.
57. Žalobce dále odkazoval na odvolací námitky, že nebylo známo, jaké pneu a v jakém technickém stavu mělo měřicí vozidlo v době dokumentace přestupku. Soud konstatuje, že tímto tvrzením žalobce nijak nemohl zpochybnit výsledky měření. Informace o stavu pneu není povinnou náležitostí správního spisu a žalobce netvrdil konkrétní okolnosti (nezpůsobilost měřicího vozidla), které by mohly mít vliv na výsledky měření. Žalobce navíc i při jednání tuto argumentaci označil za nadbytečnou.
58. Ani v průběhu soudního řízení tedy nevyšlo najevo, že by byl podkladem rozhodnutí nezpůsobilý podklad, resp. že by bylo měření rychlosti nepřípustně ovlivněno nebo že by bylo postupováno v rozporu s návodem. Soud tak konstatuje, že správní orgány zjistily skutkový stav bez důvodných pochybností, měly k dispozici kromě jiných podkladů způsobilý záznam měření, který nevykazuje znaky, že by bylo měření nepřípustně ovlivněno, zároveň nebyly prokázány skutečnosti, že by měření proběhlo v rozporu s návodem. Z ustálené judikatury NSS přitom vyplývá, že oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován (viz např. rozsudky NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 155/2016-37, ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 6 As 255/2020-40). Právě tyto podklady tvořily základ pro zjištění skutkového stavu i v nynější věci a není proto vadou řízení, že se nedochoval videozáznam policie o přestupku. Nedochování videozáznamu neznamená, že se přestupek nestal, nebo že nebyl dostatečně zadokumentován. Ve správním spisu je založeno oznámení přestupku ze dne 18. 12. 2021,

záznam k přestupku ze dne 19. 12. 2021 obsahující rovněž údaje o provedeném měření a čitelnou fotografii předmětného vozidla zachyceného svou zadní částí v radarovém svazku měřiče a ověřovací list silničního rychloměru RAMER 10C č. 193/21 ze dne 25. 10. 2021 s koncem platnosti ověření dne 24. 10. 2022. Ke zpochybnění uvedených podkladů nedošlo. Nestačí pouze teoretický odkaz na všechny myslitelné nesprávné postupy, které se při radarovém měření mohou dí, nýbrž je třeba předložit věrohodný důkaz, že k nesprávnému postupu v procesu měření skutečně došlo. Výsledek takového měření by pak nemohl být podkladem pro rozhodnutí o uznání vinným ze spáchání přestupku. To se ovšem v tomto případě žalobci prokázat nepovedlo. Obdobně srov. např. rozsudky NSS ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019-38, či ze dne 26. 8. 2020, č. j. 3 As 195/2018-46.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

59. Vzhledem k tomu, že uplatněné žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
60. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. září. 2024

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.